

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRO
Į S A K Y M A S

**DĖL MEDŽIOKLĖS LIETUVOS RESPUBLIKOS TERITORIJOJE
TAISYKLIŲ, PATVIRTINTŲ APLINKOS MINISTRO 2000 M. BIRŽELIO 27 D.
ĮSAKYMU NR. 258 „DĖL MEDŽIOKLĖS LIETUVOS RESPUBLIKOS
TERITORIJOJE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO“, NAUJOS REDAKCIJOS**

2002 m. rugsėjo 30 d. Nr. 511
Vilnius

Vykdydamas Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo (Žin., 2002, Nr. [65-2634](#)) 5 straipsnio 2 dalies 1 punktą,

1. P a k e i ė i u Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisykles, patvirtintas aplinkos ministro 2000 m. birželio 27 d. įsakymu Nr. 258 „Dėl Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2000, Nr. [53-1540](#), Nr. [94-2953](#); 2001, Nr. [20-677](#), Nr. [64-2366](#); 2002, Nr. [5-192](#);) 1 punktu ir išdėstau jas nauja redakcija (pridedama).

2. N u s t a t a u, kad Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių naujos redakcijos 11.1.2, 11.1.5, 11.2.6, 12.9 ir 13 punktai netenka galios nuo 2004 m. balandžio 1 d.

3. P r i p a ž i s t u netekusiais galios:

3.1. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2000 m. birželio 27 d. įsakymo Nr. 258 „Dėl Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2000, Nr. [53-1540](#)) 1, 2 ir 3 punktus;

3.2. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2000 m. spalio 26 d. įsakymą Nr. 466 „Dėl Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių dalinio pakeitimo“ (Žin., 2000, Nr. [94-2953](#));

3.3. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2001 m. vasario 28 d. įsakymo Nr. 120 „Dėl Elninių žvėrių daromo neigiamo poveikio miško želdiniams, žėliniams vertinimo metodikos patvirtinimo ir Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių dalinio pakeitimo“ (Žin., 2001, Nr. [20-677](#)) 2 punktą;

3.4. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2001 m. liepos 19 d. įsakymo Nr. 386 „Dėl Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių dalinio pakeitimo“ (Žin., 2001, Nr. [64-2366](#)) 1 punktą;

3.5. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. sausio 8 d. įsakymą Nr. 11 „Dėl medžioklės būdų apribojimo“ (Žin., 2002, Nr. [5-192](#)).

4. Aplinkos ministerijos informacinėje kompiuterinėje sistemoje v a d o v a u t i s reikšminiu žodžiu „gyvūnija“.

APLINKOS MINISTRAS

ARŪNAS KUNDROTAS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos aplinkos
ministro
2000 m. birželio 27 d. įsakymu
Nr. 258
(Lietuvos Respublikos aplinkos
ministro
2002 m. rugsėjo 30 d. įsakymo
Nr. 511
redakcija)

MEDŽIOKLĖS LIETUVOS RESPUBLIKOS TERITORIJOJE TAISYKLĖS

I. BENDROJI DALIS

1. Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklės (toliau – Medžioklės taisyklės) nustato medžiojamųjų gyvūnų rūšių sąrašą ir šių gyvūnų leidžiamus medžioklės terminus, leidžiamus medžioklės būdus ir jų taikymo terminus, draudžiamus ir leidžiamus naudoti įrankius, medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžiojimas yra ribojamas, sąrašą bei kasmetinio jų sumedžiojimo limitų nustatymo atskiruose medžioklės plotų vienetuose ir Lietuvos Respublikoje tvarką, saugaus elgesio medžioklėje reikalavimus bei kitus medžiojimo reikalavimus.

2. Medžiojamieji gyvūnai – tai gyvūnai, kurie dėl visuomeniniais ir asmeniniais tikslais grindžiamos vertės bei susiklosčiusių tradicijų buvo medžiojami praeityje, yra šiuo metu medžiojami ar gali būti medžiojami ateityje.

3. Medžiojamieji gyvūnai skirstomi į stambiąją ir smulkiąją medžiojamąją fauną. Prie stambiosios medžiojamosios faunos priskiriami šie gyvūnai: rudoji meška, stumbras, briedis, taurasis elnias, dėmėtasis elnias, danielius, muflonas, stirna, šernas, vilkas, lūšis, kurtinys. Prie smulkiosios medžiojamosios faunos priskiriami šie gyvūnai: lapė, mangutas, ūdra, miškinė kiaunė, akmeninė kiaunė, europinė audinė, kanadinė audinė, juodasis šeškas, barsukas, šermuonėlis, žebenkštis, pilkasis kiškis, baltasis kiškis, bebras, ondra, laukinės žąsys, laukinės antys, laukys, tetervinas, virbė (jerubė), kurapka, fazanas, putpelė, laukiniai karveliai, slanka, perkūno oželis, didysis kormoranas, pilkasis garnys, varniniai paukščiai.

4. Medžioti leidžiama tik tuos medžiojamuosius gyvūnus, kuriems Medžioklės taisyklėse yra nustatytas leistinas jų medžioklės terminas. Kitus medžiojamuosius gyvūnus be atskiros Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos leidimo medžioti draudžiama visus metus. Benamiai šunys ir katės nėra laikomi medžiojamaisiais gyvūnais, tačiau medžioklės plotų naudotojai turi teisę gaudyti ir numarinti medžioklės plotuose sutiktus benamius šunis ir kates, laikydami Gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo įstatymo (Žin., 1997, Nr. [108-2728](#)) reikalavimų. Sunaikinti benamius šunis ir kates jų nesugavus leidžiama tik tuo atveju, jeigu benamis šuo ar katė kelia grėsmę žmonių sveikatai ar turtui, taip pat jeigu atitinkamoje vietovėje tam tikru laiku Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba užfiksavo šių gyvūnų platinamų užkrečiamųjų ligų atvejus ir medžioklės plotų naudotojams išdavė tai liudijančią pažymą arba vietovė savivaldybės mero potvarkiu yra paskelbta pasiutligės grėsmės zona.

5. Pagal šias Medžioklės taisykles jaunikliais laikomi medžioklės sezono (nuo vieno metų balandžio 1 d. iki kitų metų kovo 31 d.) metu gimę (atvesti, išsiritę) medžiojamieji gyvūnai iki kito medžioklės sezono pradžios. Vėliau jie laikomi suaugusiais ir antrąjį medžioklės sezoną vadinami antramečiais, sulaukę trečiojo medžioklės sezono – trečiamečiais ir t.t.

II. TEISĖS MEDŽIOTI SUTEIKIMAS IR MEDŽIOTOJO BILIETO IŠDAVIMAS

6. Apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisija medžioklės egzaminą organizuoja ne rečiau kaip vieną kartą per metus. Informaciją apie rengiamą medžioklės egzaminą ir saugaus elgesio medžioklėje žinių ir praktinių šaudymo įgūdžių patikinimą, organizuojamą pagal Medžioklės taisyklių 9 punkto reikalavimus, apskrities teisės medžioti suteikimo ir anuliavimo komisija paskelbia apskrities spaudoje, nurodyma komisijos darbo kalendorinį grafiką, vietą, laiką bei Medžioklės taisyklių 7 punkte išvardytų dokumentų pateikimo terminą.

7. Asmuo, pageidaujantis tapti medžiotoju ir kuriam pagal Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo (Žin., 2002, Nr. [65-2634](#)) 14 straipsnio 1 dalies reikalavimus tokia teisė gali būti suteikta, privalo apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisijai iki nustatyto termino pateikti šiuos dokumentus ir jų kopijas (dokumentų originalai, įsitikinus kopijų tikrumu, gražinami juos pateikusiam asmeniui):

7.1. asmens dokumentą su fotonuotrauka, kuriame būtų nurodyta gimimo data arba asmens kodas;

7.2. nustatytos formos pažymėjimus apie baigtus medžiotojų mokymo kursus ir atliktą stažuotę pagal Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos patvirtintą Medžiotojų mokymo ir stažuotės tvarką ir programą arba aukštojo mokslo diplomą, liudijantį įgytą aukštąjį biologinio profilio išsilavinimą, bei šio diplomo priedą apie studijų metu išklaustą specialų medžioklės pagrindų kursą bei išlaikytą atitinkamą egzaminą;

7.3. prašymą apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisijai leisti laikyti medžioklės egzaminą;

7.4. atitinkamas pažymas iš miesto ar rajono policijos komisariato ir sveikatos priežiūros įstaigų pagal Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo 14 straipsnio 2 dalies 1 ir 2–5 punktų reikalavimus;

7.5. dvi amžių atitinkančias fotonuotraukas, skirtas dokumentams įforminti.

8. Visus 7 punkte nurodytus dokumentus pateikusiems ir išlaikiusiems medžioklės egzaminą asmenims medžiotojo bilietą apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisijos pirmininkas išduoda per 30 kalendorinių dienų. Išduodamas medžiotojo bilietas turi būti patvirtintas atitinkamos apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisijos spaudu su įrašu „_____ apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisija – Medžiotojų bilietams“ ir medžiotojo bilietą išduodančio asmens parašu. Už išduodamą medžiotojo bilietą turi būti sumokėtos medžiotojo bilieto pagaminimo išlaidos. Apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisijos pirmininkas Medžiotojų bilietų išdavimo registravimo žurnale įrašo medžiotojo bilieto išdavimo datą, medžiotojo bilieto numerį, asmens, kuriam išduodamas medžiotojo bilietas, vardą, pavardę, gyvenamąją vietą. Žurnale pasirašo medžiotojo bilietą gavęs medžiotojas ir bilietą išdavęs asmuo, nurodydamas savo vardą, pavardę ir pareigas. Pametus arba sugadinus medžiotojo bilietą, apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisijos pirmininkas išduoda jo dublikatą.

9. Kas treji metai medžiotojų visuomeninių organizacijų valdymo organai (Lietuvos medžiotojų ir žvejų draugijos būreliuose ar klubuose – skyrių valdybos) organizuoja savo medžiotojų saugaus elgesio medžioklėje žinių patikrinimą, tai nurodydamos medžiotojo bilieta paskutiniame puslapyje “Kitos žymos”. Tokį pat medžiotojų visuomeninėms organizacijoms nepriklausančių medžiotojų žinių patikrinimą organizuoja apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisijos. Patikrinimas atliekamas pagal Medžioklės teorinio egzamino programoje pateiktus saugaus elgesio medžioklėje klausimus bei organizuojant šaudymo praktinių įgūdžių patikrinimą pagal Medžioklės šaudymo egzamino programą.

10. Asmenys, kuriems už Medžioklės taisyklių pažeidimus teisė medžioti, vykdant nutarimą aplinkos apsaugos administracinio teisės pažeidimo byloje, buvo laikinai atimta paimant medžiotojo bilieta, prieš atsiimdami medžiotojo bilieta privalo apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisijoje išlaikyti medžioklės egzaminą pagal teorinę šio egzamino dalį bei pateikti tai patvirtinančią pažymą pareigūnui, laikinai paėmusiam medžiotojo bilieta.

III. MEDŽIOKLĖS ĮRANKIAI IR PRIEMONĖS, MEDŽIOKLĖS BŪDAI IR TERMINAI

11. Vadovaujantis Medžioklės taisyklių 61 punkte nustatytais apribojimais ir draudimais, medžiojant leidžiama naudoti šiuos įrankius ir priemones:

11.1. įrankius:

11.1.1. medžioklinius lygiavamzdžius, graižtvinius ir kombinuotus šautuvus su optiniais taikikliais ar be jų;

11.1.2. lankus ir arbaletus su optiniais taikikliais ar be jų;

11.1.3. tinklus, graibštus, gaudykles, užtikrinančias gyvo ir nesužeisto gyvūno pagavimą;

11.1.4. selektyviuosius spąstus, užtikrinančius staigią pagauto gyvūno žūtį;

11.1.5. už galūnių sulaikančius spąstus – tik gaudant bebrus;

11.2. priemones:

11.2.1. iškamšas, profilius, muliažus, natūralų masalą, feromoninius jaukus, gyvus ir nesužeistus gyvūnus;

11.2.2. peilius, vėliavėles;

11.2.3. grynaveislius medžioklinius šunis, plėšriuosius paukščius, žirgus;

11.2.4. žiūronus, naktinio stebėjimo prietaisus, stacionarius ar kilnojamuosius tykojimo bokštelius, natūralias bei dirbtines priedangas, slėptuves;

11.2.5. sausumos ir vandens transporto priemones;

11.2.6. medžioklinius prožektorius, kurių šviestuvus (žibintas) pritaisytas prie šautuvo, o maitinamoji baterija – nešiojama (leidžiama naudoti tik medžiojant šernus tykojant).

12. Medžioti leidžiama šiais būdais:

12.1. varant – kai medžiojamuosius gyvūnus medžiotojų, stovinčių ant žemės arba esančių tam skirtuose bokšteliuose, medžiotojų linijoje ar jos flanguose, ar kitose tikėtinoose medžiojamųjų gyvūnų pasirodymo vietose, link gena varovai su medžiokliniais šunimis ar be jų arba tik medžiokliniai šunys. Medžiotojų, varovų ir šunų skaičius neribojamas;

12.2. tykojant – kai medžiojamųjų gyvūnų laukiama tam skirtame medžioklės bokštelyje, slėptuvėje, valtyje, specialiai įrengtoje priedangoje ar be jos. Tykojamus medžiojamuosius gyvūnus galima vilioti masalu, iškamšomis, muliažais, profiliais, viliokliais ir vilbynėmis, feromoniniais ir cheminiais jaukais, krykštėmis (tik didžiųjų ančių gaigalus);

12.3. sėlinant – kai prie medžiojamojo gyvūno prisėlinama, gyvūną pabaido ar sustabdo medžioklinis šuo, medžiojamasis gyvūnas priviliojamas viliokliu ar vilbyne. Vandens paukščius, bebrus, ondatras leidžiama medžioti iriantis irkline (nemotorine) valtimi. Medžioklė sėlinant leidžiama tik šviesiuoju paros metu – ne anksčiau kaip pusantros valandos iki saulės patekėjimo ir ne vėliau kaip pusantros valandos saulei nusileidus;

12.4. su šunimis – kai su medžiokliniais šunimis žvėrys gaudomi jų urvuose ar nameliuose arba yra šaudomi šunų išvaryti iš urvų ar namelių, ar jie gaudomi atkasant urvą, arba kai šuo pasiveja ir pagauna plėšrųjį žvėrį ar kiškį;

12.5. grandine – kai medžiotojai, sustoję linija, eina atviru lauku;

12.6. katilu – kai medžiotojai eina į centrą, apsupę tam tikrą atvirą lauko plotą;

12.7. su plėšriaisiais paukščiais – kai smulkioji fauna gaudoma, pasitelkus specialiai apmokyta plėšrųjį paukštį;

12.8. gaudant spąstais, gaudyklėmis – kai gyvūnai gaudyklėmis gaudomi gyvi ir nesužeisti arba plėšrieji žvėrys (išskyrus vilką), bebrai ir ondatros gaudomi spąstais, kurie garantuoja staigią pagauto

gyvūno žūtį ir pagal jų naudojimo sąlygas garantuoja, kad nebus sugauti kiti gyvūnai, kuriems gaudyti jie nėra skirti;

12.9. gaudant už galūnės sulaikančiais spąstais – kai tokio tipo spąstai naudojami tik gaudant bebrus;

12.10. su vėliavėlėmis – kai medžiojamieji gyvūnai medžiojami medžioklės plotų dalį apjuosiant specialia virve su vėliavėlėmis.

13. Tykojamus šernus leidžiama apšviesti Medžioklės taisyklių 11.2.6 punkte nurodytomis priemonėmis.

14. Medžioklės metu leidžiama naudoti tik kilmės dokumentus turinčius medžioklinių veislių šunis. Medžioklinius šunis ir plėšriuosius paukščius tam tikram medžioklės būdui parengti arba lauko bandymus, varžybas medžioklės plotuose natūraliomis sąlygomis vykdyti leidžiama tik leidžiamu šiais būdais medžioti terminu. Šiems renginiams medžioklės plotuose organizuoti privaloma turėti visus medžioklei būtinus dokumentus. Kitais atvejais medžioklės plotuose šunys vedžiojami tik su pavadėliais.

15. Medžioklėje su plėšriaisiais paukščiais leidžiama naudoti tik legaliai įsigytus arba nelaisvėje išaugintus plėšriuosius paukščius. Leidimus nelaisvėje veisiamų ar legaliai iš užsienio šalių įvežtų plėšriųjų paukščių laikymui išduoda Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija. Plėšriuosius paukščius paimti iš laisvės medžioklės tikslams draudžiama.

16. Suaugusius elnių žvėrių patinus, vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos patvirtintais Elnių žvėrių atrankinės medžioklės nuostatais, gali medžioti tik medžiotojo selekcininko kvalifikaciją turintis medžiotojas. Asmenims, turintiems užsienio šalyse išduotus medžiotojo bilietui analogiškus dokumentus, reikalavimas turėti medžiotojo selekcininko kvalifikaciją netaikomas, tačiau, prieš prasidedant medžioklei, medžioklės vadovas turi supažindinti šiuos medžiotojus su Elnių žvėrių atrankinės medžioklės nuostatų reikalavimais.

17. Medžioklės terminai (datos nurodomos imtinai):

17.1. medžiojamuosius gyvūnus (išskyrus suaugusius elnių žvėrių patinus) medžioti varant leidžiama nuo spalio 1 d. iki vasario 1 d., atsižvelgiant į Medžioklės taisyklių 17.2 punkte nustatytus atskirų medžiojamųjų gyvūnų rūšių medžioklės terminus. Kitais Medžioklės taisyklių 12 punkte nurodytais medžioklės būdais tam tikrus medžiojamuosius gyvūnus medžioti leidžiama Medžioklės taisyklių 17.2 punkte nurodytais terminais;

17.2. medžiojamuosius gyvūnus medžioti leidžiama:

briedžius:

patinus – nuo rugsėjo 1 d. iki lapkričio 15 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles ir jauniklius – nuo spalio 1 d. iki lapkričio 15 d.;

tauriuosius elnius:

patinus – nuo rugpjūčio 15 d. iki spalio 15 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles ir jauniklius – nuo spalio 1 d. iki vasario 1 d.;

danielius:

patinus – nuo rugsėjo 1 d. iki lapkričio 15 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles ir jauniklius – nuo spalio 1 d. iki vasario 1 d.;

stirnas:

patinus – nuo birželio 1 d. iki lapkričio 1 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles ir jauniklius – nuo spalio 1 d. iki gruodžio 1 d.;

šernus:

jauniklius, visus antramečius šernus ir vyresnius nei antramečiai patinus – nuo gegužės 1 d. iki kovo 1 d. (nuo vasario 1 d. iki kovo 1 d. tik tykojant bokšteliuose);

vyresnes nei antrametės pateles – nuo spalio 1 d. iki vasario 1 d.;

vilkus – nuo rugpjūčio 1 d. iki balandžio 1 d.;

miškines ir akmenines kiaunes, juoduosius šeškus – nuo liepos 1 d. iki balandžio 1 d.;

barsukus – nuo spalio 1 d. iki gruodžio 1 d.;

pilkuosius kiškius – nuo lapkričio 1 d. iki vasario 1 d.;

bebrus – nuo rugpjūčio 1 d. iki balandžio 1 d.;

ondatras – nuo spalio 1 d. iki gruodžio 1 d.;

želmenines ir baltakaktes žąsis – nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 15 d.;

didžiasias, kuoduotasias, rudagalves antis, dryžgalves ir rudagalves krykles, laukius – nuo rugpjūčio 15 d. iki gruodžio 15 d.;

didžiųjų ančių gaigalus – nuo balandžio 15 d. iki gegužės 10 d. (tik su krykštėmis);

keršulius, perkūno oželius, slankas – nuo rugpjūčio 15 d. iki gruodžio 1 d.;

slankas – nuo kovo 20 d. iki gegužės 1 d. (tik tykojant);

kurapkas – nuo rugsėjo 1 d. iki lapkričio 15 d.;

fazanus – nuo rugsėjo 1 d. iki kovo 1 d.;

lapės, mangutus, kanadines audines, kranklius, kovus, pilkąsias varnas, šarkas – visus metus;

17.3. reguliuoti varninių paukščių gausumą leidžiama išimant kiaušinius ir jauniklius iš kranklių, kovų, pilkųjų varnų ir šarkų lizdų. Ardyti leidžiama tik kovų lizdus. Šaudyti į varninių paukščių lizdus draudžiama. Kitų rūšių paukščių lizdams ardyti ar kitoms gausumo reguliavimo priemonėms vykdyti būtina gauti Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos leidimą;

17.4. medžioklės plotų naudotojai turi teisę bet kuriuo metu sumedžioti sužeistus ar aiškiai sergančius medžiojamuosius gyvūnus. Apie jų sumedžiojimą būtina nedelsiant pažymėti medžioklės lape ir per 48 val. pranešti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai, o sumedžiotus gyvūnus pristatyti rajono valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, kad šioji nustatytų sužeidimo pobūdį ar ligą, sumedžiotą gyvūną tinkamumą vartoti žmonių maistui bei surašytų aktą, kuriame būtų nurodytas būtinojo sumedžiojimo pagrindimas. Medžioklės plotų naudotojai privalo vykdyti veterinarijos specialistų nurodymus dėl tolesnio šios medžioklės produkcijos naudojimo.

IV. MEDŽIOKLĖS DOKUMENTAI

18. Medžioklės metu privaloma turėti šiuos dokumentus:

18.1. medžiotojo bilietą su žyma apie duomenų medžiotojų sąvadui pateikimą;

18.2. galiojantį medžioklės lapą;

18.3. galiojantį leidimą laikyti ir nešioti medžioklinį šautuvą, arbaletą, lanką, jeigu medžiojama su šaunamuoju ginklu, arbaletu, lanku;

18.4. licencijas medžiojamiesiems gyvūnams medžioti, jeigu medžiojami gyvūnai, kurių medžioklė yra licencijuota;

18.5. medžioklinio šuns kilmės liudijimą arba registracijos taloną ar kitą dokumentą, liudijantį šuns kilmę ar įregistravimą medžioklinių šunų registraciją vykdančioje organizacijoje, jeigu medžiojama su medžiokliniu šunimi.

19. Medžioklės lapas – tai dokumentas, kuriuo leidžiama jame nurodytam medžiotojui medžioti arba medžioklės vadovui organizuoti medžioklę nurodytuose medžioklės plotuose nurodytu laikotarpiu. Medžioklės lapas nesuteikia teisės medžioti medžiojamųjų gyvūnų, nurodytų Medžioklės taisyklių 30 punkte, neturint licencijų šiems gyvūnams sumedžioti.

20. Medžioklės lapai ir licencijos medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti medžioklės plotų naudotojams išduodami bei medžiojamųjų gyvūnų išteklių panaudojimo ataskaitos pateikiamos vadovaujantis Licencijų medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti išdavimo tvarka (Žin., 2002, Nr. [84-3667](#)).

21. Medžioti leidžiantis asmuo pirmoje medžioklės lapo pusėje turi:

21.1. įrašyti medžiotojo, kuriam leidžiama medžioti, arba medžioklės vadovo, kuriam leidžiama organizuoti medžioklę, vardą, pavardę;

21.2. nurodyti medžioklės plotų vieneto, kuriame leidžiama medžioti, pavadinimą;

21.3. nurodyti medžioklės lapo galiojimo laiką. Medžioklės lapas gali būti išduodamas ne ilgesniam kaip vieno mėnesio laikotarpiui (datos nurodomos imtinai). Pratęsti to paties medžioklės lapo galiojimą draudžiama;

21.4. nurodyti savo vardą, pavardę, pareigas bei pasirašyti medžioklės lape nurodytoje vietoje.

22. Jeigu medžioklės lape nėra bent vieno iš Medžioklės taisyklių 21.1–21.4 punktuose nurodytų duomenų, toks medžioklės lapas laikomas negaliojančiu. Duomenis į medžioklės lapą įrašo medžioklės plotų vieneto naudotojas (juridinio asmens atveju – juridinio asmens vadovas arba jo įgaliotas asmuo), išduodantis medžioklės lapą, arba atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento įgaliotas darbuotojas, kai medžioklės lapai, vadovaujantis Medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo teritorijose, kuriose medžioti draudžiama, tvarka, išduodami asmenims, vykdysiantiems medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo priemones teritorijose, kuriose medžioti draudžiama.

23. Prieš pradėdamas medžioti medžioklės vadovas medžioklės lapo antroje pusėje turi įrašyti datą, dalyvaujančių medžiotojų vardų pirmąsias raides, pavardes, jų medžiotojų bilietų numerius. Medžiotojai pasirašo medžioklės lape nurodytoje vietoje. Medžioklei pasibaigus, prieš išvykstant iš medžioklės lape nurodytų medžioklės plotų, medžioklės lape nurodoma, kiek ir kokių gyvūnų yra sumedžiota, bei surašomi panaudotų licencijų medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti numeriai.

24. Licencija medžiojamajam gyvūnui sumedžioti – tai dokumentas, kuriuo leidžiama sumedžioti joje nurodytą gyvūną. Licencija galioja, tik medžiojant jame nurodytame medžioklės plotų vienetu arba tik tam tikroje medžioklės plotų vieneto dalyje (miške, seniūnijos teritorijoje ir pan.), jeigu tikslus medžioklės plotų vieneto dalies pavadinimas turi būti įrašomas, vadovaujantis atitinkamu rajono medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitų nustatymo komisijos sprendimu, priimtu pagal Medžioklės taisyklių 40 punkte nustatytą tvarką. Medžioklės plotų vieneto arba jo dalies, kurioje galioja licencija, pavadinimą, prieš išduodamas licenciją, įrašo atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento įgaliotas asmuo. Licencija turi būti užpildyta prieš išvežant sumedžiotą gyvūną iš medžioklės plotų arba prieš pradėdant žvėrienos apdorojimą priklausomai nuo to, kuris iš šių veiksmų pirmiau pradėdamas, išskyrus atvejus, kai medžioja vienas medžiotojas. Individualiai medžiojantis medžiotojas licenciją medžiojamajam gyvūnui sumedžioti privalo užpildyti nedelsdamas gyvūno sumedžiojimo vietoje, o užpildytos licencijos numerį įrašyti į medžioklės lapą. Licencija medžiojamajam gyvūnui sumedžioti nesuteikia teisės medžioti neturint medžioklės lapo ir kitų būtinų medžioklės dokumentų.

25. Už teisingą medžioklės lapo pirmosios pusės užpildymą pagal Medžioklės taisyklių 21 punkto reikalavimus atsako medžioklės lapą išduodantis asmuo, o už antrosios pusės užpildymą pagal Medžioklės taisyklių 23 punkto reikalavimus – medžioklės vadovas arba individualiai medžiojantis medžiotojas. Už teisingą licencijos medžiojamajam gyvūnui sumedžioti užpildymą pagal Medžioklės taisyklių 24 punkto reikalavimus atsako medžioklės vadovas (arba individualiai medžiojantis medžiotojas) bei medžiojamąjį gyvūną sumedžiojęs medžiotojas.

V. MEDŽIOKLĖS EIGA

26. Kai medžioklėje dalyvauja daugiau kaip vienas medžiotojas, medžioklei turi vadovauti medžioklės vadovas, kurį paskiria medžioklės plotų naudotojas (juridinio asmens atveju – juridinio asmens vadovas arba jo įgaliotas asmuo), išduodantis medžioklės lapą. Medžioklės vadovas privalo:

26.1. turėti jo vardu išduotą medžioklės lapą, reikiamas licencijas medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti ir Medžioklės taisyklių 23 ir 24 punktuose nustatyta tvarka juos užpildyti;

26.2. organizuoti medžioklę Medžioklės taisyklių nustatyta tvarka;

26.3. patikrinti prieš medžioklę visų medžioklėje dalyvaujančių medžiotojų bilietus ir leidimus laikyti bei nešiotis medžioklinį šautuvą, arbaletą, lanką, pasirūpinti pirmosios medicinos pagalbos priemonėmis;

26.4. patikrinti prieš medžioklę, ar visų medžioklėje dalyvaujančių šunų savininkai turi šunų dokumentus, nurodytus Medžioklės taisyklių 18.5 punkte, bei parodyti šiuos šunis visiems medžioklėje dalyvaujantiems medžiotojams;

26.5. priminti visiems medžioklėje dalyvaujantiems medžiotojams saugaus elgesio medžioklėje reikalavimus;

26.6. pranešti visiems medžioklėje dalyvaujantiems medžiotojams, kiek ir kokių žvėrių bei paukščių bus medžiojama;

26.7. nurodyti medžiotojams jų individualios sėlinimo teritorijos ribas, jeigu bus medžiojama sėlinant;

26.8. medžioklės su varovais atveju paskirti varovų vadovą, supažindinti jį ir kitus medžioklės dalyvius su medžioklės tvarka, būdu, žvėrių bei paukščių vairo kryptimi, nustatyti vairo pradžios ir pabaigos signalus, medžiotojų ir varovų rinkimosi vietą, laiką, užtikrinti, kad varovai vilkėtų ryškios (oranžinės, raudonos, geltonos) spalvos liemenes;

26.9. sustabdyti medžioklę, esant nepalankioms oro sąlygoms, žmonių judėjimui ar susitelkimui medžioklės vietose, įvykus nelaimingam atsitikimui;

26.10. per 48 valandas informuoti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrą apie medžioklės metu padarytus Medžioklės taisyklių pažeidimus;

26.11. įvykus nelaimingam atsitikimui, pasirūpinti, kad nukentėjusiajam būtų suteikta skubi medicinos pagalba, o jeigu nelaimingas atsitikimas susijęs su medžioklinio ginklo panaudojimu, – pažymėti ir apsaugoti jo vietą, sudaryti schemą ir jį aprašyti (schemą ir aprašymą turi patvirtinti įvykį matę medžioklės dalyviai);

26.12. informuoti policijos komisariatą ir atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrą apie kiekvieną medžioklės metu įvykusį nelaimingą atsitikimą, kurio metu medžioklinių ginklų buvo sužeistas žmogus;

26.13. užtikrinti, kad sumedžiotų gyvūnų skrodimo ir dorojimo atliekos būtų sumetamos tik į pirminio žvėrių dorojimo aikštelių žvėrienos atliekų duobes bei laikomasi Veterinarinės priežiūros medžioklėje reikalavimų;

26.14. užtikrinti, kad būtų atlikta šernienos veterinarinė ekspertizė, ir nurodyti medžiotojams nenaudoti šios žvėrienos, kol nėra gautų ekspertizės išvadų;

26.15. organizuoti medžioklės metu sužeistų gyvūnų paiešką. Kai sužeisto gyvūno paieška tęsiama už medžioklės plotų vieneto, kuriame buvo sužeistas gyvūnas, ribų, apie tai būtina prieš išeinant už šio medžioklės plotų vieneto ribų įrašyti medžioklės lape ir per 24 valandas apie tai pranešti gretimų medžioklės plotų naudotojui arba atitinkamam Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento padaliniiui, jeigu sužeisto gyvūno ieškota teritorijoje, kurioje medžioklė yra uždrausta.

27. Medžioklės vadovas turi teisę šalinti iš medžioklės medžiotojus, nevykdančius Medžioklės taisyklių, teisėtų medžioklės vadovo ar medžioklės plotų vieneto naudotojo nustatytų papildomų reikalavimų medžioklėje.

28. Medžioklės vadovas turi teisę įgalioti kitą asmenį vadovauti medžioklei, pažymėdamas apie tai medžioklės lapo pirmojoje pusėje ir patvirtindamas įrašą savo parašu, jeigu medžioklės eigoje paaiškėja, kad medžioklės vadovas dėl nenumatytų aplinkybių nebegali toliau vadovauti medžioklei.

29. Medžioklės plotų naudotojams, siekiantiems užtikrinti geresnę medžiojamųjų gyvūnų apsaugą nuo neteisėto medžiojimo, rekomenduojama kas trys mėnesiai pateikti jų planuojamų surengti medžioklių grafiką atitinkamiems Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentų padaliniais, nurodant planuojamų medžioklių laiką ir vietas, kad minėti padaliniai galėtų tinkamai įvertinti gautus pranešimus apie kitu, nei nurodyta grafike, laiku vykdomą manomai neteisėtą medžioklę ir prireikus ją kontroliuoti.

VI. MEDŽIOJAMŪJŲ GYVŪNŲ SUMEDŽIOJIMO LIMITŲ NUSTATYMAS

30. Medžiojamieji gyvūnai, kurių naudojimas reguliuojamas licencijuojant jų medžioklę, yra šie: briedis, taurasis elnias, danielius, stirna, šernas ir barsukas.

31. Medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra licencijuojama, sumedžiojimo limitus kiekviename rajone nustato atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento direktoriaus įsakymu sudaryta rajono medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitų nustatymo komisija (toliau šiame skyriuje – Komisija), į kurią atstovai skiriami iš:

31.1. Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūros;

31.2. valstybinių miškų valdytojų (miškų urėdijų, nacionalinio parko direkcijos) ir Lietuvos miško savininkų asociacijos ir Lietuvos žemės savininkų asociacijos rajonų skyrių (jei tokie yra šiame rajone);

31.3. medžiotojų visuomeninių organizacijų, vienijančių medžiotojų klubus ir būrelius, atstovų.

32. Komisija sudaroma taip, kad joje būtų vienodai gausiai atstovaujamos skirtingos įstaigos ir organizacijos ar jų grupės, nurodytos Medžioklės taisyklių 31.1, 31.2 ir 31.3 punktuose, bet bendras narių skaičius būtų ne didesnis kaip 9 nariai. Valstybinių miškų valdytojų (miškų urėdijų ar nacionalinio parko) ir Lietuvos miško savininkų asociacijos atitinkamo rajono skyriaus atstovai į Komisiją skiriami priklausomai nuo valstybinių ir privačių miškų plotų santykio rajone (nuo 1 iki 3 atstovų). Atstovai iš visuomeninių medžiotojų organizacijų skiriami proporcingai jų vienijamų narių skaičiui rajone (nuo 1 iki 3 atstovų).

33. Komisijos darbą organizuoja pirmininkas, skiriamas Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento direktoriaus įsakymu. Komisijos sprendimai laikomi priimtais tik tuo atveju, kai posėdyje dalyvauja ne mažiau kaip trys ketvirtadaliai jos narių, o už sprendimą balsuoja dauguma posėdyje dalyvaujančių narių. Kai Komisijos posėdyje dalyvaujančių narių balsai dėl kurio nors sprendimo pasiskirsto po lygiai, tokiu atveju sprendžiamąjį balsą turi Komisijos pirmininkas. Posėdžiai protokoluojami, protokolą pasirašo visi posėdyje dalyvavę Komisijos nariai.

34. Kasmet iki balandžio 1 d. miškų urėdijų (nacionalinių parkų) darbuotojai pagal Elnių žvėrių daromo neigiamo poveikio želdiniams, žėliniams vertinimo metodiką (Žin., 2001, Nr. [20-677](#)) turi įvertinti neigiamo poveikio, daromo elnių žvėrių miško želdiniams bei medynams, pokytį. Apie tokį vertinimą turi būti informuojami medžioklės plotų naudotojai, kurie, jei pageidauja, gali dalyvauti vertinimo metu. Vertinimo rezultatus miškų urėdijų ir nacionalinių parkų direkcijos iki kiekvienų metų balandžio 5 d. pateikia Komisijai.

35. Kasmet iki balandžio 5 d. medžioklės plotų naudotojai Komisijai turi pateikti nustatytos formos prašymą – pasiūlymą dėl sumedžiojimo limitų nustatymo (priedas). Šiame dokumente medžioklės plotų naudotojai turi nurodyti:

35.1. praėjusio medžioklės sezono medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra licencijuojama, sumedžiojimo limitus;

35.2. kiek medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra licencijuojama, praėjusį medžioklės sezoną buvo faktiškai sumedžiota pagal atskiras rūšis;

35.3. preliminarious prašymo– pasiūlymo formoje nurodytų medžiojamųjų gyvūnų apskaitos duomenis.

35.4. pasiūlymą dėl medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra licencijuojama, sumedžiojimo limitų nustatymo ateinančiam medžioklės sezonui.

36. Prieš pradėdama nagrinėti medžioklės plotų naudotojų pateiktus prašymus– pasiūlymus dėl sumedžiojimo limitų nustatymo, Komisija turi priimti sprendimą dėl rajono teritorijos suskirstymo pagal atskirų elninių žvėrių rūšių elementarių populiacijų užimamas teritorijas. Rūšies elementarios populiacijos teritorijai gali būti priskiriamas vienas didesnis ar keletas mažesnių miško masyvų, kuriuose viso medžioklės sezono metu vyksta elementariai populiacijai priklausančių gyvūnų migracija. Šių teritorijų ribos turi eiti aiškiais gamtinėmis ribomis ir stirnomis sudaryti 1–1,5 tūkst. ha medžioklės plotų, briedžiams ir tauriesiems elniams priklausomai nuo rajono gamtinių sąlygų – 10–30 tūkst. ha ir daugiau. Miško masyvai paprastai neskaidomi. Atliekant tokį suskirstymą, medžioklės plotų vienetai negali būti skaidomi. Esant reikalui, siekdamą geriau koordinuoti sumedžiojimo limitų nustatymą dideliuose, per keletą rajonų besidriekiančiuose miškų masyvuose, Komisija gali konsultuotis (organizuoti bendrus posėdžius) su gretimų rajonų analogiškais komisijomis.

37. Komisija kasmet iki balandžio 15 d. priima sprendimą dėl sumedžiojimo limitų nustatymo. Priimdama sprendimą, komisija privalo atsižvelgti į medžioklės plotų naudotojų pasiūlymus, praėjusio medžioklės sezono sumedžiojimo duomenis ir miškų ūkio specialisto išvadą dėl žvėrių daromo neigiamo poveikio miško želdiniams bei medynams, jeigu Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija nenustato specialių reikalavimų dėl atskirų medžiojamųjų gyvūnų rūšių sumedžiojimo limitų. Esant reikalui, Komisija gali kreiptis į medžioklės plotų naudotojus ar valstybinių miškų valdytojus dėl papildomos informacijos reikalingos sprendimui priimti, pateikimo.

38. Visų medžioklės plotų vienetų, įeinančių į nustatytą tam tikros rūšies elninių žvėrių elementarios populiacijos teritoriją, naudotojų prašymai – pasiūlymai dėl šios rūšies sumedžiojimo limitų nustatymo turi būti svarstomi kompleksiskai. Iš pradžių nustatomas visos minėtos teritorijos gyvūnų sumedžiojimo limitas, o vėliau jis paskirstomas atskiriems medžioklės plotų vienetais priklausomai nuo juose esančių miškų bei laukų medžioklės plotų.

39. Šernų ir barsukų medžioklė nelimituojama. Leidimų šiems žvėrims sumedžioti medžioklės plotų vienetų naudotojams skiriama tiek, kiek jų nurodoma prašyme – pasiūlyme.

40. Esant ginčams tarp besiribojančių medžioklės plotų naudotojų dėl medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra licencijuojama, neracionalaus medžiojimo prie medžioklės plotų vieneto ribos, Komisija, gavusi suinteresuoto medžioklės plotų naudotojo raštišką argumentuotą prašymą, gali priimti sprendimą, kad atitinkamas Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento padalinys, išduodamas pagal nustatytą limitą licencijas medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti, jas išduotų tik su įrašytu tikslu medžioklės plotų vieneto dalies (miško, seniūnijos ir pan.), kurioje medžiojant galioja licencija medžiojamajam gyvūnui sumedžioti, pavadinimu.

41. Medžioklės plotų naudotojai, kurių medžioklės platuose medžioklės sezono metu dėl labai padidėjusio šernų, stirnų, briedžių ir taurių elnių tankumo pasireiškia didelė žala žemės ūkio ar miško naudmenoms, taip pat kiti medžioklės plotų naudotojai, kurių naudojamuose medžioklės platuose nustatyta medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitą dėl objektyvių priežasčių yra būtina peržiūrėti, gali iki konkrečios medžiojamųjų gyvūnų rūšies medžioklės sezono pabaigos kreiptis į Lietuvos Respublikos aplinkos ministeriją, kad būtų skirtos papildomos licencijos šiems gyvūnams sumedžioti. Kartu su tokiu prašymu turi būti pateikiamas ir Komisijos posėdžio, kuriame buvo pritarta prašymui, protokolas. Medžioklės plotų naudotojams pageidaujant, Komisija turi teisę iki konkrečios medžiojamųjų gyvūnų rūšies medžioklės sezono pabaigos peržiūrėti medžioklės plotų naudotojams nustatytus šių gyvūnų sumedžiojimo limitus, neviršijant bendro limito, nustatyto išskirtoje elementarios populiacijos teritorijoje.

42. Komisijos sprendimas padidinti medžioklės plotų vienete kurios nors rūšies medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitą daugiau kaip 50 procentų (palyginti su praėjusiu medžioklės sezonu) turi būti suderintas su atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamentu.

43. Ginčus dėl sumedžiojimo limitų nustatymo tarp medžioklės plotų vienetų naudotojų ir Komisijos nagrinėja Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentai.

44. Bendrą medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė licencijuojama, sumedžiojimo limitą Lietuvos Respublikoje pagal Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentų iki kiekvienų metų balandžio 20 d. pateiktus suvestinius duomenis tvirtina Aplinkos ministerija.

VII. MEDŽIOKLĖS PRODUKCIJA IR JOS NAUDOJIMAS. VETERINARINIAI REIKALAVIMAI

45. Medžioklės produkcija – sumedžioti (nušauti, sugauti gyvi ar negyvi) medžiojamieji gyvūnai, kuriems yra nustatytas leistinas jų medžioklės terminas, ar šių gyvūnų dalys, numesti ragai, kiti medžiojamųjų gyvūnų gyvybinės veiklos produktai priklauso medžioklės plotų naudotojams. Medžioklės plotų naudotojams taip pat priklauso medžioklės plotų vieneto teritorijoje rasti sužeisti, nugaišę, dėl susidūrimo su transporto priemonėmis žuvę bei į teritorijas, kuriose medžioti draudžiama (išskyrus rezervatus), iš greta esančių medžioklės plotų vienetų atklydę ir čia rasti sužeisti ar nugaišę, žuvę medžiojamieji gyvūnai ir jų dalys.

46. Medžioklės plotų naudotojai, radę nugaišusius medžiojamuosius gyvūnus, turi ne vėliau kaip per 48 valandas apie tai pranešti rajono valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ir atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai bei vykdyti šių tarnybų nurodymus dėl tolesnio šių gyvūnų naudojimo ar sunaikinimo. Medžioklės plotų naudotojai, radę dėl susidūrimo su transporto priemonėmis žuvusius medžiojamuosius gyvūnus, turi ne vėliau kaip per 48 valandas apie tai pranešti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai. Kiti asmenys, radę nugaišusius, žuvusius ar sergančius medžiojamuosius gyvūnus, turi apie tai pranešti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai arba medžioklės plotų naudotojams.

47. Medžioklės trofėjai yra teisėtai sumedžiotų medžiojamųjų gyvūnų dalys, matuojamos bei vertinamos pagal Tarptautinės medžioklės ir medžiojamosios faunos apsaugos tarybos (CIC) medžioklės trofėjų vertinimo formules arba kitas vertinimo sistemas (ragai su kaukole, iltys ir kiti dantys, plėšriųjų žvėrių kailiai ir kaukolės). Medžioklės trofėjais yra laikomos šios Lietuvoje medžiojamų gyvūnų dalys: stumbrų, briedžių, tauriųjų ir dėmėtų elnių, danielių, muflonų, stirninių ragai su kaukole ar jos dalimi, vilkų, lūšių, barsukų, lapių, mangutų kaukolės, šernų iltys, vilkų ir lūšių kailiai. Įvairios kritusių medžiojamųjų gyvūnų dalys, nežinomos kilmės (kai nežinomas medžiotojas arba sumedžiojimo data ar vieta) gaminiai iš medžiojamųjų gyvūnų dalių, taip pat numesti ragai nėra medžioklės trofėjai.

48. Medžiotojas, sumedžiojęs elninius žvėris, jų ragus, pasibaigus medžioklės sezonui, pristato į medžioklės trofėjų apžiūrą. Medžioklės trofėjų, pristatomų medžioklės trofėjų apžiūrai, paruošimo, jų pristatymo bei vertinimo reikalavimus nustato Medžioklės trofėjų apžiūros tvarka (Žin., 2002, Nr. [32-1221](#)).

49. Medžioklės plotų naudotojas privalo savo medžioklės plotuose įrengti pirminio žvėrių apdoravimo aikštelę. Kanopinių žvėrių doravimo atliekos, plėšriųjų žvėrių kūnai turi būti sumesti į apdoravimo aikštelės žvėrienos atliekų duobę. Medžioklė leidžiama tik tuose medžioklės plotų vienetuose, kurių naudotojai yra gavę rajono valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos žvėrių pirminio apdoravimo aikštelės apžiūros akta, liudijantį aikštelės tinkamumą naudoti. Aikštelių tinkamumo naudoti terminą nustato rajono valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos specialistas.

50. Prieš naudojant sumedžiotų šernų mėsą maistui, medžioklės vadovas privalo pateikti veterinarijos specialistui patikrinti visus sumedžiotus šernus, ar šie nėra užsikrėtę trichinelioze. Patikrinimo rezultatai turi būti įrašomi licencijų šiems gyvūnams sumedžioti atkarpose.

51. Medžioklės plotų naudotojai, parduodami žvėrieną ją superkančioms įmonėms, privalo pateikti ir palikti šioms įmonėms licenciją medžiojamajam gyvūnui sumedžioti.

52. Medžiotojas, sumedžiojęs žieduotą ar kitaip pažymėtą paukštį arba žvėrį, privalo apie tai pranešti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai, o ši visą reikalingą informaciją pateikia Kauno T. Ivanausko zoologijos muziejaus Žiedavimo centrui.

53. Medžiotojas, sugavęs draudžiamą medžioti gyvūną, jeigu šis nėra sužeistas, turi jį paleisti. Jeigu toks gyvūnas žuvęs arba yra akivaizdu, kad dėl sužalojimų jis neišgyvens, medžiotojas sugavimo vietoje apie tai turi įrašyti medžioklės lape ir ne vėliau kaip per 48 valandas nugabenti jį į atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrą, kuri, esant reikalui, šį gyvūną nugabena į Kauno T. Ivanausko zoologijos muziejų.

54. Nelaisvėje medžiojamieji gyvūnai gali būti laikomi, naudojami ir į laisvę paleidžiami bei aptvarai ir voljerai jiems laikyti steigiami, tik laikantis Laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje taisyklių reikalavimų, ir šių Medžioklės taisyklių reikalavimai aptvaruose ir voljeruose laikomų medžiojamųjų gyvūnų naudojimui netaikomi, išskyrus reikalavimus dėl leidžiamų medžioklės įrankių naudojimo ir saugaus elgesio medžioklės metu reikalavimus.

VIII. MEDŽIOKLĖ ŽUVININKYSTĖS TVENKINIŲ TERITORIJOSE

55. Šio Medžioklės taisyklių skyriaus reikalavimai taikomi tik medžiojant medžioklės plotų vienetuose, sudarytuose žuvininkystės tvenkinių teritorijose pagal Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo 8

straipsnio 8 dalies reikalavimus (toliau šiame skyriuje – Žuvininkystės tvenkiniai). Kiti šiame skyriuje neaptarti reikalavimai, susiję su medžiokle Žuvininkystės tvenkiniuose, sprendžiami bendra Medžioklės taisyklių nustatyta tvarka.

56. Žuvininkystės tvenkiniuose leidžiama medžioti tik didžiuosius kormoranus ir smulkiuosius medžiojamuosius gyvūnus (nuo kovo 1 d. iki rugpjūčio 15 d. medžioti leidžiama tik Žuvininkystės tvenkinių darbuotojams):

56.1. didžiuosius kormoranus – nuo balandžio 1 d. iki lapkričio 1 d.;

56.2. bebrus ir ondatras – visus metus;

56.3. kitus smulkiuosius medžiojamuosius gyvūnus – Medžioklės taisyklių 17.2 punkte nustatytais terminais.

57. Ardyti didžiųjų kormoranų lizdus draudžiama. Baidyti didžiuosius kormoranus nuo lizdų jų kolonijose, esančiose Žuvininkystės tvenkiniuose, ar vykdyti kitas jų gausos reguliavimo priemones laikotarpiu, kai draudžiama jų medžioklė, leidžiama, tik gavus Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos leidimą.

58. Ardyti bebrų ir ondatrų urvus ir namelius, esančius Žuvininkystės tvenkiniuose, leidžiama visus metus.

59. Atskiru Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymu, atsižvelgiant į vietos sąlygas, greta esančias paukščių apsaugai svarbias teritorijas ir kitus veiksnius, medžioklė kai kuriuose Žuvininkystės tvenkiniuose gali būti draudžiama arba ribojama, nustatant trumpesnius leidžiamus medžiojamųjų gyvūnų medžioklės terminus, papildomai uždraudžiant tam tikrus medžioklės būdus, tam tikrų įrankių ar priemonių naudojimą ar nustatant kitus reikalavimus.

IX. SU MEDŽIOKLE SUSIJUSI DRAUDŽIAMA VEIKLA

60. Draudžiama:

60.1. būti medžioklės plotuose su medžioklės įrankiais, medžiokliniais paukščiais arba palaidais šunimis, vienam ar keliems asmenims, neturintiems teisės medžioti;

60.2. būti medžioklės plotuose su į dėklą neįdėtu šautuvu, kitais medžioklės įrankiais, medžiokliniais paukščiais ar palaidais šunimis, ar medžioklės produkcija vienam arba keliems turintiems teisę medžioti asmenims be būtinų ar teisingai užpildytų medžioklės dokumentų;

60.3. medžioti svetimuose medžioklės plotuose, išskyrus atvejį, kai sužeistas medžiojamasis gyvūnas persekiojamas pagal Medžioklės taisyklių 26.16 punkto reikalavimus;

60.4. medžioti teritorijose, kuriose medžioklė yra uždrausta, išskyrus atvejus, kai jose pagal Medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo teritorijose, kuriose medžioti draudžiama, tvarkos reikalavimus medžiojamųjų gyvūnų gausa reguliuojama Medžioklės taisyklių nustatytais būdais, įrankiais ir priemonėmis arba kai sužeistas medžiojamasis gyvūnas persekiojamas pagal Medžioklės taisyklių 26.16 punkto reikalavimus;

60.5. medžioti neturint žymos medžiotojo biliete apie saugaus elgesio medžioklėje žinių patikrinimo rezultatus;

60.6. medžioti be medžioklės vadovo, kai medžioklėje dalyvauja daugiau nei vienas medžiotojas;

60.7. perduoti fiziniam asmeniui priklausantį šaunamąjį ginklą, arbaletą, lanką ar šaudmenis kitam asmeniui arba perduoti medžioklės plotuose medžioklės įrankius asmeniui, neturinčiam teisės medžioti;

60.8. medžioti visų rūšių koviniais ginklais, šaudmenimis, sprogmenimis, savigynai skirtais ginklais, neįregistruotais medžiokliniais šautuvais, medžioti medžiokliniu šautuvu, arbaletu ar lanku, neturint su savimi galiojančio leidimo laikyti ir nešiotis medžioklinį šautuvą, arbaletą ar lanką, medžioti su nemedžioklinių veislių šunimis, taip pat medžiokliniais šunimis, neturint su savimi šunų dokumentų, nurodytų Medžioklės taisyklių 18.5 punkte;

60.9. medžioti neblaiviems ar apsvaigusiems nuo narkotinių ar psichotropinių medžiagų;

60.10. medžioti automatiniiais (šaudančiais serijomis) ir pusiau automatiniiais šaunamaisiais ginklais, kurių apkaboje telpa daugiau nei 2 šoviniai (pusiau automatinius šautuvus, į kurių apkabas telpa daugiau kaip 2 šoviniai, leidžiama naudoti medžioklės metu, jeigu į jų apkabas įtaisyti ribotuvai, neleidžiantys panaudoti daugiau kaip 2 šovinius);

60.11. šaudyti briedžius ir elnius visų dydžių šratais bei grankulkėmis;

60.12. šaudyti kanopinius žvėris šoviniais, neturinčiais būtinos šaudmens energijos;

60.12.1. stirnas – graižtvinių šautuvų šoviniais, kurių kulkos energija 100 metrų atstumu yra mažesnė kaip 1 000 džaulių;

60.12.2. danielius, antramečius šernus ir jauniklius – graižtvinių šautuvų šoviniai, kurių kulkos energija 100 metrų atstumu yra mažesnė kaip 2 000 džaulių;

60.12.3. briedžius, elnius ir suaugusius šernus – graižtvinių šautuvų šoviniai, kurių kulkos energija 100 metrų atstumu yra mažesnė kaip 2 500 džaulių;

60.12.4. visus kanopinius žvėris – lygiavamzdžių šautuvų šoviniai, esant didesniai kaip 45 metrai atstumui;

60.13. šaudyti kanopinius žvėris graižtvinių šautuvų ištisai dengtomis kulkomis;

60.14. medžioti medžiojamuosius gyvūnus draudžiamu juos medžioti terminu arba medžiojamuosius gyvūnus, kurių medžioti neleidžiama, neturint Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos išduoto leidimo;

60.15. medžioti perspektyvius arba ragus numetusius elnių žvėrių patinus;

60.16. gaudyti medžiojamuosius gyvūnus gaudyklėmis, negalinčiomis užtikrinti, kad gyvūnas bus pagautas nesužeistas, arba spąstais, kurie neatitinka selektyvaus gaudymo principo arba negarantuoja staigios pagauto gyvūno žūties (išskyrus Medžioklės taisyklių 11.1.5 punkte nurodytus įrankius, gaudant 12.9 punkte nurodytu medžioklės būdu);

60.17. naudoti savišaudžius įrenginius;

60.18. medžioti paukščius tinklais ir spąstais;

60.19. naudoti medžioklėje nuodus arba jaukui ir masalui naudoti sužalotus gyvūnus;

60.20. dūmais, dujomis ar ugnimi varyti gyvūnus iš jų slėptuvių;

60.21. medžioti apšviečiant medžioklės plotus dirbtiniais šviesos šaltiniais (išskyrus Medžioklės taisyklių 13 punkte numatytą atvejį);

60.22. akinti medžiojamuosius gyvūnus veidrodžiais ar kitomis priemonėmis;

60.23. šviesti iš transporto priemonių bet kokiais dirbtiniais šviesos šaltiniais, nepriklausančiais transporto priemonių apšvietimo sistemai, arba prie transporto priemonių pritvirtintais nepriklausomai nuo transporto priemonės judėjimo krypties autonomiškai valdomais prožektoriais, turint transporto priemonėse šaunamuosius ginklus arba medžioklinius šunis;

60.24. medžiojant naudoti lazerinius taikiklius ir elektroninius optinius taikiklius, turinčius elektroninį vaizdo keitiklį;

60.25. viliojimui naudoti elektrinius, elektroninius ar magnetinius garso atkūrimo prietaisus;

60.26. naudoti medžioklėje elektrinius aparatus, skirtus gyvūnams apsvaiginti ar užmušti;

60.27. medžioti iš oro transporto priemonių;

60.28. šaudyti iš sausumos mechaninių transporto priemonių, taip pat vaikyti, numušti medžiojamuosius gyvūnus sausumos ir vandens transporto priemonėmis (šio punkto reikalavimai netaikomi, transporto priemonėms susidūrus su medžiojamaisiais gyvūnais bendrojo naudojimo keliuose);

60.29. medžioti iš judančių vandens transporto priemonių, varomų elektriniu ar vidaus degimo varikliu;

60.30. gyvūnams gaudyti statyti kilpas, naudoti kljusus, žvejybos kabliukus ir kitus įrankius bei priemones, kurie Medžioklės taisyklių nenumatyti kaip leistini;

60.31. gaminti, laikyti, pirkti ir parduoti kilpas, skirtas medžiojamiesiems gyvūnams gaudyti;

60.32. ardyti medžiojamųjų gyvūnų urvus, namelius ir užtvankas, išskyrus atvejus, kai medžiojama su urviniais šunimis. Po medžioklės privaloma sutvarkyti iškastus urvus bei bebrų namelius perspektyviose bebravietėse (šio punkto reikalavimai netaikomi atvejams, kai likviduojamos neperspektyvios bebravietės);

60.33. tamsiuoju paros metu (praėjus daugiau kaip pusantros valandos po saulės nusileidimo ir likus daugiau nei pusantros valandos iki saulės patekėjimo) medžioti sėlinant bei varant;

60.34. rinkti paukščių kiaušinius ar ardyti jų lizdus, išskyrus Medžioklės taisyklių 17.3 punkte numatytus atvejus;

60.35. medžioti gyvūnus, kurie gelbstisi nuo potvynio, gaisro ir kitų stichinių nelaimių, taip pat jaunas, dar neskraidančius paukščius;

60.36. ne medžioklės plotų naudotojams pasisavinti medžioklės plotų vienetu rastus nugaišusius, per susidūrimus su transporto priemonėmis, žemės ūkio technika ar dėl kitų priežasčių žuvusius medžiojamuosius gyvūnus ar jų dalis, nepranešus apie tai medžioklės plotų naudotojui ar atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai ir negavus medžioklės plotų naudotojo leidimo pasisavinti šiuos gyvūnus ar jų dalis;

60.37. parduoti ar siūlyti pirkti medžiojamuosius gyvūnus, kurių medžioklė yra licencijuojama, ar jų žvėrieną, neturint licencijų, patvirtinančių teisėtą šių gyvūnų sumedžiojimą, arba kitų teisėtą įsigijimą patvirtinančių dokumentų;

60.38. supirkti medžiojamuosius gyvūnus, kurių medžioklės draudimas galioja ilgiau kaip tris paskutinius medžioklės sezonus;

60.39. gadinti ir naikinti bokštelių, ėdžias, kitus biotechninius įrenginius ir priemones pasisavinti laukiniams gyvūnams skirtus pašarus;

60.40. medžioti suaugusių elninių žvėrių patinus Medžioklės taisyklių 12.1 punkte nurodytu būdu;

60.41. paimti suaugusius medžiojamuosius gyvūnus ar jų jauniklius ir laikyti juos nelaisvėje kitais tikslais ir sąlygomis, nei yra numatyta Lietuvos Respublikos laukinės gyvūnijos įstatyme (Žin., 1997, Nr. [108-2726](#); 2001, Nr. [110-3988](#)).

XI. SAUGAUS ELGESIO MEDŽIOKLĖS METU REIKALAVIMAI

61. Medžiotojas asmeniškai atsako, kad medžiokliniai ginklai ir šaudmenys būtų tinkamai saugomi buityje, kelionės ir medžioklės metu.

62. Medžioklinis šautuvas išimamas iš dėklo, tik atvykus į medžioklės plotus, o užtaisomas – tik atsistojus į šaudymo vietą linijoje, atsisėdus į tykojimo bokštelį, o sėlinant ar medžiojant grandine – pradėjus medžioti.

63. Prieš užtaisant medžioklinį šautuvą, įsitikinama, kad medžioklinio šautuvo vamzdžiai nėra užsikimšę.

64. Medžioklinis šautuvas nešiojamas be šovinio lizde ir su įjungtu saugikliu. Lygiavamzdis ar kombinuotas medžioklinis šautuvas nešiojamas tik perlaužus.

65. Ne medžioklės metu medžioklinis šautuvas turi būti įdėtas į dėklą, šoviniai iš medžioklinio šautuvo išimti, mušamasis mechanizmas nuleistas ir, jeigu yra techninių galimybių, šautuvas turi būti išnarstytas.

66. Medžioklinis šautuvas arba šaudmenys išbandomi šaudykloje ar kitoje tam tinkamoje vietoje, gerai įsitikinant, kad nėra pavojaus žmonėms ar gyvūnams.

67. Šaudamas medžiotojas privalo įsitikinti, kad šūvis nebus pavojingas kitiems asmenims, naminiams gyvuliams, nemedžiojamiems laukiniams gyvūnams, nepadarys žalos pastatams ar kitiems žmogaus ūkinės veiklos objektams.

68. Įtartino (silpno ar užsitęsusio) šūvio atveju būtina patikrinti šautuvo vamzdį, ar nėra likusių kamščių.

69. Parkritus su medžiokliniu šautuvu, būtina tuojau pat patikrinti, ar neužsikimšo šautuvo vamzdžiai. Jeigu medžioklinis šautuvas buvo užtaisytas, prieš tikrinant būtina išimti šovinius.

70. Jeigu, paspaudus nuleistuką, medžioklinis šautuvas neiššauna, jį atidaryti leidžiama ne anksčiau kaip po 10 sekundžių.

71. Draudžiama per jėgą stumti šovinį į lizdą, o įstrigusį šovinį būtina atsargiai išimti. Kai šovinio išimti nepavyksta, išpėjus aplinkinius, šaunama į viršų.

72. Medžioti iš bokštelių leidžiama tik tada, kai jų kopėčios, grindys, sėdynės ir kitos dalys yra tvirtos. Šaudant iš bokštelių, turi būti gerai matomas šaudymo sektorius ir taikyns. Medžiotojas privalo žinoti, kur ir kokių atstumu išdėstyti kiti bokšteliai, įvertinti, ar paleistas šūvis nebus pavojingas.

73. Kai medžiojama varant, taip pat kitais medžioklės būdais, kai medžioja daugiau nei vienas medžiotojas:

73.1. kiekvienas medžiotojas turi atsistoti į medžioklės vadovo jam nurodytą vietą medžiotojų linijoje. Pasitraukti iš vietos leidžiama iki 5 metrų į kairę ar į dešinę tik išilgai medžiotojų linijos;

73.2. draudžiama pasitraukti iš medžioklės vadovo nurodytos vietos, kol nepasibaigė varymas;

73.3. leidžiama šauti į medžiojamąjį gyvūną, pasirodžiusį iki varymo pradžios. Šaunama, tik įsitikinus, kad visi greta esantys medžiotojai yra savo šaudymo vietose, o nueinantys medžiotojai – gerai matomi ir yra saugūs. Draudžiama į medžiojamuosius gyvūnus šaudyti, pasibaigus varymui, išskyrus atvejį, kai pribaigiamas surastas sužeistas gyvūnas;

73.4. laukti pasirodančių medžiojamųjų gyvūnų medžiotojų linijoje leidžiama stovint arba sėdint, o šaudyti – tik stovint, išskyrus atvejį, kai šaunama iš medžioklės bokštelių, kurio kraštai, skirti ginklui atremti, yra ne mažesniame aukštyje nuo žemės paviršiaus kaip žmogaus ūgis;

73.5. kai medžiojama grandine, medžiotojai privalo gerai matyti greta esančius medžiotojus ir išlaikyti grandinę kuo tiesesnę, o šauti leidžiama ne mažesniu kaip 30 laipsnių kampu grandinės atžvilgiu;

73.6. pagrindinėje medžiotojų linijoje stovintis medžiotojas turi teisę šauti ne mažesniu kaip 30 laipsnių kampu nuo jos (1 schema). Jeigu medžiotojai statomi medžiotojų linijos flanguose, pirmasis medžiotojas linijoje ir pirmasis flange turi stovėti ne arčiau kaip per 50 metrų nuo pagrindinės ir flanginės linijų susikirtimo vietos, o pagrindinės linijos galuose stovintys medžiotojai gali šaudyti tik tiesiai prieš save (lygiagrečiai su flangine linija, jeigu kampas tarp pagrindinės linijos ir flango nėra status) ir į priešingą pusę nuo gretimo flango, taip pat už medžiotojų linijos, laikydamiesi 30 laipsnių kampo taisyklės. Medžiotojai, stovintys dešiniajame flange, gali šaudyti tik lygiagrečiai su pagrindine linija ir į dešinę nuo jos, o

stovintieji kairiajame flange – tik lygiagrečiai su pagrindine linija ir į kairę nuo jos. Abiejuose flanguose stovintys medžiotojai gali šaudyti ir už flangų linijos. Jeigu flangų linijoje stovi daugiau kaip vienas medžiotojas, jie gali šaudyti, tik laikydamiesi 30 laipsnių kampo taisyklės (2 schema);

73.7. šauti į varovų pusėje esantį žvėrį ar paukštį leidžiama, tik įsitikinus, kad šūvis bus nepavojingas varovams. Kiekvienu atveju į varovų pusę leidžiama šauti tik taip, kad kulka ar šratai įsmigtų į žemę gerai matomoje vietoje ir nekeltų pavojaus varovams;

73.8. ieškoti sužeisto medžiojamojo gyvūno leidžiama, tik gavus medžioklės vadovo leidimą ir pranešus apie tai kitiems medžiotojams. Sužeisto medžiojamojo gyvūno ieškantys medžiotojai privalo žinoti, kur yra kiti medžioklėje dalyvaujantys asmenys, o prieš šūviu pribaižiant sužeistą gyvūną, būtina įsitikinti, ar prie šio gyvūno nesiartina kiti asmenys;

73.9. draudžiama varantiems medžiojamuosius gyvūnus medžiotojams neštis užtaisytus šautuvus ir šaudyti į žvėris ir paukščius;

73.10. prie vingiuotų kelių ar miške be kvartalinių linijų medžioklės vadovas privalo sustatyti medžiotojus kuo tiesesne linija, kad greta stovintieji matytų arba žinotų, kur stovi kiti medžiotojai, o statomiems į šaudymo vietas medžiotojams būtina nurodyti galimas šaudymo kryptis. Medžiotojas turi užtikrinti, kad jo šūvis nebus pavojingas kitiems;

73.11. varovai privalo griežtai vykdyti medžioklės vadovo ir varovų vadovo nurodymus.

74. Draudžiama:

74.1. spragsėti medžioklinio šautuvo nuleistukais;

74.2. naudoti lygiavamzdžių medžioklinių šautuvų apvaliąsias kulkas ir didesnius negu 9 milimetrų skersmens šratus, kai medžiojama varant arba sėlinant;

74.3. perduoti medžioklinį šautuvą kitam ar jį imti neįsitikinus, kad šis neužtaisytas, sunarstyto medžioklinio šautuvo vamzdžius atgręžti į žmogų ar gyvūną (laukiant medžiojamųjų gyvūnų, medžioklinio šautuvo vamzdžiai turi būti nukreipti į viršų arba žemyn, o medžioklės bokštelyje – tik į viršų);

74.4. šaudyti šoviniais, užtaisytais didesne parako norma už nurodytąją instrukcijoje, maišyti įvairių rūšių paraką, kamščiams naudoti degiąsias medžiagas;

74.5. remtis medžiokliniu šautuvu einant per kliūtis, dėti rankas ant medžioklinio šautuvo vamzdžio angos, ieškant laimikio, medžioklinio šautuvo vamzdžiu ar buože sklaidyti šakas, krūmokšnius ar žolę;

74.6. smogti medžioklinio šautuvo buože ar vamzdžiais, pribaižiant sužeistą žvėrį ar paukštį, traukti juos medžiokliniu šautuvu iš vandens;

74.7. taikytis medžiotojų link išilgai jų stovėjimo linijos ir visais kitais atvejais į žmones, gyvulius, nemedžiojamus gyvūnus, pastatus, transporto priemones;

74.8. šaudyti, kai dėl rūko, pūgos, gausaus sniego ar lietaus, prietemos, akinančios saulės ir kitų veiksnių taikiny yra neaiškus ar nematyti, kas yra už taikinio pavojingu šūvio atstumu;

74.9. šaudyti į neatpažintą taikinį ar vietą, kurioje girdėti šlamesys;

74.10. šaudyti iš graižtvinio medžioklinio šautuvo virš horizonto linijos, taip pat kitais atvejais, kai negalima nustatyti, kur lėks kulka;

74.11. šaudyti arčiau kaip per 200 metrų nuo gyvenamųjų sodybų ir naudojamų pastatų, išskyrus atvejį, kai jų šeimininkai tam neprieštarauja;

74.12. šauti išsyk iš kelių vamzdžių;

74.13. grandine medžioti miške ir krūmuose, taip pat kai, neįmanoma išlaikyti tiesios grandinės ir užtikrinti šūvio saugumo;

74.14. medžioti katilu, šaudyti į katilo vidų, kai šūvis kelia grėsmę medžiotojų saugumui;

74.15. medžioti iš techniškai netvarkingos valtys, kurioje nėra gelbėjimosi priemonių;

74.16. šaudyti iš valtys joje stovint ar irklautojo kryptimi;

74.17. šaudyti iš irklinės valtys dviem medžiotojams, išskyrus atvejį, kai, išmetus iš valtys du inkarus, iš jos medžioja du nususukę vienas nuo kito medžiotojai;

74.18. šaudyti į plaukiojančius paukščius, išskyrus laukius, didžiųjų ančių gaigalus (tik medžioti su krykšte) ir nukritusius į vandenį sužeistus paukščius. Šaudamas į medžiojamąjį gyvūną, esantį vandens paviršiuje, medžiotojas turi užtikrinti, kad nuo vandens paviršiaus atšokę šratai nebus kam nors pavojingi;

74.19. šauti į vandens telkinio pakrantės pusę ar išilgai jos į paukščius, skrendančius žmogaus ūgio aukštyje;

74.20. lipti į valtį ir išlipti iš jos su užtaisytu medžiokliniu šautuvu.

XII. MEDŽIOKLĖS TAISYKLIŲ VYKDYMO KONTROLĖ

75. Lietuvos Respublikos aplinkos ir Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos bei kitos institucijos pagal savo kompetenciją kontroliuoja Medžioklės taisyklių vykdymą.

76. Šiurkščiais Medžioklės taisyklių pažeidimais laikomi pažeidimai, kai:

76.1. medžioja asmenys, neturintys teisės medžioti;

76.2. neteisėtai medžiojama zoologinio profilio draustiniuose ir rezervatuose;

76.3. neteisėtai medžiojama svetimuose medžioklės plotuose;

76.4. medžiojami draudžiami medžioti laukiniai gyvūnai arba medžiojamieji gyvūnai uždraustu juos medžioti laiku arba medžiojami gyvūnai, kurių medžiojimas licencijuojamas, neturint šių licencijų;

76.5. medžiojama be galiojančio medžioklės lapo.

77. Asmenys, pažeidę Medžioklės taisykles, traukiami administracinėn, civilinėn ar baudžiamojon atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

Kurtinys															
Kiti															

Paiškinimas: - grafa nepildoma.

Prašymą – pasiūlymą pateikė _____
(pareigos, vardo raidė, pavardė, parašas)

Rajono medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitų nustatymo komisijos pirmininkas _____
(pareigos, vardo raidė, pavardė, parašas)

Nariai: _____